

Nr 170

Av herr **Hansson** i Skegrie m. fl., angående rätt att tillverka och försälja ciderdrycker.

Enligt de av fjolårets riksdag beslutade riktlinjerna för nykterhetspolitiken skall cider, så snart den innehåller mer än 2,5 volymprocent alkohol, även i fortsättningen räknas som vin och försäljas enligt den ordning som gäller för vin.

Nykterhetskommittén diskuterade ciderfrågan ganska utförligt. Kommittén hävdade därvid, att tillverkning och försäljning av cider enligt de grunder som gäller för maltdrycker skulle innebära en nettoökning av alkoholkonsumtionen, emedan cidern enligt kommitténs uppfattning snarare skulle konkurrera med de alkoholfria läskedryckerna än med vin och öl. Vidare ansåg nykterhetskommittén att cidertillverkningen icke skulle innebära några större ekonomiska fördelar för fruktodlingen. Departementschefen uttalade i propositionen med anslutning till nykterhetskommitténs betänkande, att producentintressena måste träda tillbaka på grund av frågans nykterhetspolitiska betydelse.

Mot den ståndpunkt, som nykterhetskommitténs majoritet i denna fråga intagit, reserverade sig ledamoten herr Onsjö och föreslog, att cider med en alkoholhalt av högst 2,8 viktprocent skulle åtminstone försöksvis och tills vidare få säljas enligt i huvudsak den ordning, som kommittén föreslagit för försäljning av öl (klass II). Reservanten underströk, att majoritetens ståndpunkt icke var förenlig med kommitténs strävanden att borttaga ur nykterhetssynpunkt mindre betydelsefulla restriktioner. Herr Onsjö framhöll vidare i sin reservation, att en cidern försäljning enligt de grunder han föreslagit skulle främja en övergång från starkare till svagare alkoholdrycker.

Den nykterhetspolitiska motivering, som kommitténs majoritet liksom departementschefen anfört för sin ståndpunkt, kan enligt vår uppfattning icke hålla. Cidern kan på grund av sin fruktskyrehalt icke användas i berusningssyfte, vilket för övrigt nykterhetskommittén medgav i sitt betänkande. Det torde ej vara riktigt, att cider med 2,8 volymprocent alkohol i första hand skulle konkurrera med läskedryckerna. Det bör nämligen stå

klart, att sådan cider aldrig kan säljas till så billigt pris som läskedryckerna. Det torde i stället bli vinkonsumtionen, som skulle minska genom ändrade bestämmelser för cidertiförsäljningen. I de länder, där cidertiförsäljning enligt här avsedda grunder äger rum, har såvitt vi har oss bekant icke några olägenheter ur nykterhetspolitisk synpunkt framträtt. Det synes oss tvärtom vara så, att försäljning av cider enligt de grunder som gäller för maltdrycker skulle främja en önskvärd förskjutning av konsumtionen till alkoholsvaga drycker.

En ändring av bestämmelserna för cidertiförsäljningen av det slag, som vi ovan diskuterat, skulle i betydande utsträckning öppna marknaden för cidern. En sådan utveckling skulle medföra stora ekonomiska fördelar för vårt land. Härigenom skulle den nuvarande stora importen av lätta viner motverkas till gagn för vår valutareserv. Men framför allt skulle härigenom skapas möjligheter för avsättning av den svenska frukten. Nykterhetskommittén ansåg visserligen, såsom ovan framhållits, att cidertillverkningen icke skulle kunna bli av någon större ekonomisk betydelse för fruktodlingen. Denna uppfattning delas icke av de stora fruktorganisationerna, Sveriges pomologiska förening, Svenska fruktföreningen och Sveriges yrkesfruktodlares riksförbund, vilka i sina remissyttranden underströk cidertillverkningens betydelse för fruktodlingen. Även lantbruksstyrelsen framhöll i sitt remissyttrande att det är angeläget, att den svenska fruktodlingen ej hindras i sina strävanden att vinna ökat avsättningsutrymme. I de stora fruktproducerande länderna är cidertiframställningen av stor betydelse för avsättningen av frukten, framför allt av sådan frukt som icke kan säljas som konsumtionsfrukt. Det är enligt vår uppfattning nödvändigt, att även i vårt land fruktodlingen på detta sätt erhåller stöd från det allmännas sida.

Vi vill därför förorda, att nykterhetslagstiftningen utformas på sådant sätt, att cider med en alkoholhalt av 2,8 viktprocent får förseljas enligt de grunder, som gäller för maltdrycker. Då cider i framställning ställer sig dyrare än maltdrycker, förutsatt att fruktodlaren skall få skälig ersättning för råvaran, är det önskvärt, att cidertillverkningen i beskattningshänseende får en välvillig behandling. Det synes oss böra eftersträvas, att cidern skall kunna säljas till ungefär samma pris som öl.

Med hänvisning till vad som ovan anförts får vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att tillverkning och försäljning av ciderrycker med en alkoholhalt av högst 2,8 viktprocent må äga rum enligt de regler som gäller för malt-

drycker, samt att vederbörande utskott måtte utarbeta förslag till härför erforderlig författningstext.

Stockholm den 26 januari 1955

Nils G. Hansson
i Skegrie

Stig F. Hansson
i Önnarp

Anders Pettersson,
Dahl

Fritz Börjesson,
Glömminge

C. O. Carlsson,
Bakeröd

Harald Andersson
i Dunker

Nr 171

Av herr **Nilsson** i Bästekille, *i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 36, med förslag till förordning om investeringsavgift för år 1955, m. m.*

(Lika lydande med motion nr 124 i Första kammaren)

Stockholm den 26 januari 1955

Jöns Nilsson
i Bästekille
